

Гл. ас. д-р Борислав БОРИСОВ (borisso@uni-plovdiv.bg) е преподавател по чешки език в Катедрата по славистика към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Автор е на монографията *Българският и чешкият книжовен език през Възраждането. Особенности на кодификацията* (2012), както и на учебници и учебни помагала по български език за средния курс. Научните му интереси са в областта на историята на книжовните езици, съпоставителното езиковедие, социолингвистиката, методиката на обучението по български език, методиката на чуждоезиковото обучение.

Проф. д-р Ксавие ГАЛМИШ (Xavier Galmiche, xavier.galmiche@sorbonne-universite.fr) преподава чешка литература в Сорбоната, Париж 4. До 2013 г. е съдиректор на Центъра за изследвания на културите и литературите на Централна и Източна Европа, а от 2014 г. е директор на научна общност, обединяваща Сорбоната и Националния център за научни изследвания (CNRS). На чешката литература са посветени неговите монографии *Образите на Бохемия в чешката литература. Културната взаимност между французи, чехи и словаци* (*Images de la Bohême dans les lettres françaises : Réciprocité culturelle des Français, Tchèques et Slovaques*, 2004), *Доминик Татарка – писател дисидент* (*Dominik Tatarka: Un écrivain en dissidence*, 2007), *Владимир Холан – библиотекарят на Бога* (*Vladimir Holan: Le bibliothécaire de Dieu* (Prague 1905 – 1980), 2009 / *Vladimír Holan, bibliotekář Boha: Praha 1905 – 1980*, 2012), *Уилям Ритер в Словакия (1903 – 1914). Образите на една мечтана земя* (*William Ritter voyage en Slovaquie (1903 – 1914). Images d'un pays rêvé*, 2019).

Автор е на сборници с разкази. В негов превод на френски език са издадени редица чешки писатели: Я. А. Коменски, К. Х. Маха, К. Чапек, Й. Чапек, Ян Владислав, Б. Храбал, И. Вайл и др.

Удостоен е с наградата на Министерството на външните работи на Република Чехия Gratiat Agit (2006) и с наградата Premia Bohemica (2020).

Доц. д-р Елена ГЕТОВА (egetova@uni-plovdiv.bg) е преподавател към Катедрата по българска литература и теория на литературата във Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Доктор по филология (2005), доцент по българска литература (2008). Завършила е Софийския университет „Св. Климент Охридски“ – специалност „Българска филология“ и втора специалност „Френска филология“ (1995). В Пловдивския университет постъпва

като докторант през 1999 г. Понастоящем чете лекции по българска възрожденска литература в Пловдивския университет, както и във филиала на университета в гр. Смолян. Била е лектор по български език и литература в Страсбургския университет, Франция (2012 – 2015). Заместник-декан е на Филологическия факултет в Пловдивския университет (от декември 2015 т.). Член е на Съюза на учените в България и на Академичния кръг по сравнително литературознание.

Автор е на книгите *Журналистически езици на Възраждането. Българо-френски контексти* (2005); *Почеркът на пътя. XIX век, пътуването, писането* (2006); *Изобретяване на модерни светове през XIX век. Иван Богоров* (2009); *Йовкови вписвания. Контексти, гадания и пътувания във „Вечери в Антимовския хан“* (2009); *Възрожденската библиотека* (2012); *Политически следи в езика на Възраждането* (2018), както и на повече от 100 публикации, засягащи въпроси на възрожденската литература и култура. Научните ѝ интереси са в областта на българската възрожденска журналистика, културни, политически и литературни идентичности през XIX век, отношенията *език – литература – култура* през Българското възраждане.

Проф. д.ф.н. Маргрета ГРИГОРОВА (margretag@yahoo.com) преподава славянски литератури и полска литература в Катедрата по славистика на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Основните области на научните ѝ интереси са полската литература в славянски и европейски контекст; полско-българските културно-исторически връзки, междуславянската рецепция; мигрантските мотиви, темата за ересите в съвременната полска литература, релациите литература – изкуство (в творчеството на Джоузеф Конрад, Густав Херлинг-Груджински, Чеслав Милош, Ришард Капушчински, Збигнев Херберт, Олга Токарчук и др.). Автор е на четири полонистични монографии: *Хоризонти и пътища на полската идентичност* (2002), *Литературни посвещения. Ритуални зони на словото в полската литература* (2004), *Джоузеф Конрад Коженьовски. Творецът като мореплавател* (2011), *Очите на словото. Полонистични студии* (2015). Превела е от полски *Пианистът, Варшавски спомени* на Владислав Шпилман, *Книга на лицето* на Марек Биенчик, *Родната Европа* на Чеслав Милош (заедно с Мира Костова), както и поезия, проза и критика от множество полски автори, публикувани в националната литературна периодика. Тематичен редактор е на полонистичните броеве на „Литературен вестник“.

Отличена е със Златен кръст и Орден за заслуги към полската култура (2019, 2015), както и с наградата „Полоникум“ на Варшавския университет.

Доц. д-р Румяна ЕВТИМОВА (osoba@abv.bg) е литературовед. Работи към Катедрата по руска литература във Факултета по славянски филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Води лекции по руска литература на XX век на студенти бакалаври и магистри от различни специалности във ФСлФ на СУ „Св. Климент Охридски“ в периода 1983 – 2020 г. Научните ѝ интереси са насочени към разнообразните художествени процеси през Сребърния век на руската култура, както и към драматургията на А. П. Чехов, към прозата на Вл. Набоков, към поезията на Й. Бродски и други. Автор е на редица научни публикации в специализирани научни списания и сборници, а също на част от статиите в учебника *Руска литература XIX и XX век* (Пловдив, 2002/2005) и на книгите *Догадки за смисъла* (София, 2006) и *Рецепции и рефлексии (Руска литература XX век)* (София, 2019). Превежда научна и художествена литература от руски, от беларуски и от полски език и е автор на предговорите към част от книгите. Носител е на наградата „Руска муза“ (2002) и на наградата на Факултета по славянски филологии в Софийския университет „Св. Кл. Охридски“ за най-добра литературоведска книга за 2019 година.

Ас. Гергана ИВАНОВА (gerganapd@abv.bg) е преподавател по сръбски език в Катедрата по славистика към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Завършила е славянска филология в СУ „Св. Климент Охридски“. Освен упражнения по сръбска граматика води и практикум по правопис и пунктуация на съвременния български език в различни специалности на Филологическия, Философско-историческия, Педагогическия и Химическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Работи и като редактор и коректор в Университетското издателство „Паисий Хилендарски“.

Проф. д.ф.н. Диана ИВАНОВА (dpivanova@abv.bg) е езиковед към Катедрата по български език във Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. В периода 2005 – 2018 г. е директор на Департамента за езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти към същия университет. Научните ѝ интереси са в областта на историята и теорията на книжовните езици, стандартологията, социолингвистиката, текстологията и лингвистиката на библейския текст, славянските културни и езикови връзки и др. Автор е на над 250 публикации, в т.ч. на 20 монографии и учебници: *Българският периодичен печат и гравивните книжовноезикови процеси през Възраждането (върху материал от сп. „Читалище“, 1870 – 1875)* (1994), *Григор Пърличев и книжовноезиковата ситуация през 60-те – 80-те години на XIX век* (1995), *Езиковите въпроси в българския периодичен печат през Въз-*

раждането (1998), *По следите на анонимното авторство в печата през Възраждането* (2000), *Традиция и приемственост в новобългарските преводи на Евангелието (Текстология и език)* (2002), *Езикът на Библията. Български синодален превод 1925 г. (Върху материал от Евангелието)* (2003), *Недописани страници от историята на българския книжовен език. I част. Славистични ракурси* (2008), *И от зазоряването започва денят... Изследвания върху приемствеността в разволя на българския книжовен език* (2010, в съавторство с Б. Велчева), *История на новобългарския книжовен език* (второ преработено и допълнено изд., 2017), *Недописани страници от историята на българския книжовен език. II част. Щрихи от палитрата на българското слово (XVII – XX век)* (2017) и др. Носител е на наградата на фондация „Пигмалион“ за научноизследователска и преподавателска дейност (2009), както и на други национални и международни награди (на СУБ, Познанския университет „Адам Мицкевич“). Член е на СУБ, зам.-председател на Комисията за славянски книжовни езици към Международния комитет на славистите и член на Изпълнителния съвет на Фонд „Научни изследвания“ – МОН.

Борислава КАСАВЪЛЧЕВА (kasavulcheva@abv.bg) е студентка в специалността „Славистика“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Ас. Веселина КОЙНАКОВА (vescoy@gmail.com) е преподавател в Катедрата по английска филология във Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Завършила е специалността „Английска филология“ в СУ „Св. Климент Охридски“. Води семинарния курс по морфология на съвременния английски език във всички бакалавърски програми с английски език към катедрата, а научните ѝ интереси са в областта на съпоставителното езиковедие (английски и български език), по-конкретно върху средствата за изразяване на епистемна (конклузивна) модалност в двата езика. Ръководител е и на три магистърски програми към Катедрата по английска филология: „Лингвистика и превод“, „Превод и бизнес комуникации“ и „Language and Linguistics“.

Мария ЛОЛОВА (lolova97@gmail.com) е студентка в специалността „Славистика“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Доц. д-р Йордан ЛЮЦКАНОВ (yljuckanov@gmail.com) работи в Института за литература при БАН. Защищава докторска дисертация на тема „Изтокът, Гърция и Рим в контекста на руския „сребърен век“: Дмитрий Мережковски и Николай Гумилев“ (2006). Автор е на книгите *Дрехата на Съдбата (Романът на Дмитрий Мережковски „Юлиан Отстъпника“: Анализ на класицистичния му символизъм)* (София,

2008) и *(По)мислимостта на друг(ия): Ранното евразийство и българските му съседни* (2012), втората служи за хабилизационен труд. Автор е и на редица статии и студии, предимно на руски и английски език. Научните му интереси се отнасят до руския модернизъм, интермедиаалността, културата на руската емиграция в България, поетиката на вестника, межкултурната и междулитературната комуникация в черноморския регион и в поствизантийската общност, историята на грузинската литература, историята на европоцентризма, социологията на хуманитарното познание.

Доц. д-р Николай НЕЙЧЕВ (neychev@abv.bg) е преподавател към Катедрата по руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, чете лекции по руска класическа литература. През 1997 г. защитава докторска дисертация на тема „Влияние на догматомистичната ортодоксия върху късното творчество на Ф. М. Достоевски“. Хабилизационният му труд е посветен на християнската идеологемност на руския литературен логос (*Руският литературен месианизъм на XIX век*). Автор е на редица публикации в България и чужбина, посветени на идейната поетология на руската класическа литература. Основните му научни интереси са насочени към проблемите на руския литературен месианизъм и в частност към творчеството на Ф. М. Достоевски и Н. В. Гогол. Автор е на монографиите: *Ф. М. Достоевски – Тайнствената поетика* (Пловдив, 2001), преведена и издадена в Русия (*Таинственная поэтика Ф. М. Достоевского* (Екатеринбург, 2010); *Литература и Месианизъм. Руското литературно месианство през XIX век* (Пловдив, 2009). Два пъти е носител на Наградата за литературна критика на Дружеството на пловдивските писатели (2002, 2009), както и на Наградата за високи творчески постижения и принос в развитието на българо-руските културни връзки „Золотая муза“ (2003).

Таня НЕЙЧЕВА (tanja_sp@yahoo.com) е завършила последователно руска и славянска филология в ПУ „Паисий Хилендарски“. Работи като сътрудник в Департамента за езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти при ПУ „Паисий Хилендарски“. Научните ѝ интереси са в областта на историята на руския книжовен език и връзката му с църковнославянския език. Превежда научна и художествена литература от руски и от сръбски език.

Доц. д-р Дяна НИКОЛОВА (dianikwork@gmail.com) е преподавател по антична и западноевропейска литература в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Докторската ѝ дисертация на тема „Идеята за човека в старогръцката лирика (архаика и класика)“ е защитена през 2008 г. и е издадена през 2010 г. Автор е още на книгите *От*

разказа *към мита* (1997, в съавторство със Св. Черпокова) и *Транспозиции на пасторалното в Бел епок* (2018), на редица публикации в сборници и в специализирани периодични издания. Съставителка е на антологията *Старогръцка лирика* (2001). Професионалните ѝ занимания и интереси са в областта на митологията, фолклора, античната литература и култура, западноевропейската литература, сравнителното литературознание, културологията.

Проф. д.ф.н. Александър А. ПАНЧЕНКО (Александр А. Панченко, aranchenko2008@gmail.com) е руски филолог и фолклорист в Института за руска литература (Пушкински дом) към Руската академия на науките в Санкт Петербург (син е на световноизвестния учен академик Александър М. Панченко). От 1998 г. и понастоящем преподава в Европейския университет в Санкт Петербург, а от 2002 г. е ръководител на Центъра по теоретико-литературни и междудисциплинарни изследвания към Института за руска литература (Пушкински дом). Научните му интереси са в областта на руските сектантски движения, народното православие и градския фолклор. Автор е на монографиите *Изследвания в областта на народното православие. Селските светилища в Северозападна Русия (Изследвания в области народного православия. Деревенские святыни Северозапада России*. СПб.: Алетей, 1998), *Христовщина и скопчество: Фолклор и традиционна култура на руските мистически секти (Христовщина и скопчество: Фольклор и традиционна култура русских мистических сект*, 2002; 2. изд. 2004), *Иоан и Яков – необикновените светци от бластистата местност: „Селска агиология“ и религиозни практики в Русия на Новото време (Иван и Яков — необычные святыне из болотистой местности: «Крестьянская агиология» и религиозные практики в России Нового времени*, 2012).

Доц. д-р Красимира ЧАКЪРОВА (krchakarova@gmail.com) е езиковед към Катедрата по български език във Филологическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“. Директор е на Департамента по езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти в същото висше училище. Научните ѝ интереси са в областта на морфологията и стилистиката на съвременния български език, сравнителната граматика на славянските езици, функционалната граматика, съпоставителната аспектология, методиката на преподаването на български език като чужд. Автор е на *Феноменът стилистична грешка (как да откриваме и редактираме коварните сателити на нашата реч)* (1999, в съавторство с П. Костова), *Помагало по българска морфология* (2000), *Аспектуалност и количество* (2003), *Императивът в съвременния български език* (2009).

Доц. д-р Юлиана ЧАКЪРОВА (jchakarova@yahoo.com) е русист езиковед в Катедрата по руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Докторската ѝ дисертация на тема „Местоимения как средство за изразяване анафорическа връзка в българско и руско текстове“ е защитена през 1997 г. в Минск, Беларус. Хабилизационният ѝ труд (2013) е посветен на критичен анализ на различните школи и подходи в когнитивната лингвистика и прилагането на тази оптика при лингвистичен анализ. Преподава морфология на съвременния руски език, когнитивна лингвистика, теория и методология на превода. Сферата на научните ѝ интереси включва когнитивен подход в езиковедството, концептуалната метафора, лингвоконцептологията, съпоставителното езиковедство, лингвистиката на текста, теоретични и приложни проблеми на превода. Автор е на монографиите *Местоимения и анафора в българско и руско текстове* (2010) и *Ракурси на когнитивната лингвистика* (2015). Превежда от и на руски и английски език.

Проф. д.ф.н. Жоржета ЧОЛАКОВА (georgeta.tcholakova@gmail.com) е преподавател по чешка литература и по славянски литератури към Катедрата по славистика в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Била е лектор по български език и цивилизация в Провансалския университет в Екс-ан-Прованс (1998 – 2002) и в Париж – 4, Сорбона (2009 – 2010). Научните ѝ интереси са в областта на поетиката, тематологията, еволюцията на идеите, литературоведската компаративистика. Основните ѝ изследвания са върху чешката поезия на XIX и XX век. Докторската ѝ дисертация на тема *Český surrealismus 30. let. Struktura básnického obrazu* е защитена във Философския факултет на Карловия университет в Прага през 1993 г. и е издадена със същото заглавие (Praha: Karolinum, 1999). Съставител и преводач е на книгата *Карел Хинек Маха или Гласът на падналата арфа* (1993), автор е на монографиите *Лицата на човека в поезията на чешкия авангардизъм* (1998) и *Поетика на меланхолията. Карел Хинек Маха* (2019). През 2018 г. защитава научната степен „доктор на науките“ с дисертация на тема „Митопоетичен генезис, художествена еволюция и контекстуализация на езерото в поезията на Чешкия романтизъм“ (под печат). Превежда поезия от чешки, френски, сръбски, руски и полски език. Инициатор и главен редактор е на сп. „Славянски диалози“, което излиза от 2004 г. като официално издание на Филологическия факултет на Пловдивския университет.